

Co możemy zobaczyć w izbie? (2)

Izba Regionalna, to prawdziwa podróż w przeszłość, a eksponaty tu zgromadzone pozwalają nam pokazać, że kiedyś świat był bardzo ciekawy. Ponadto możliwość dotknięcia tego, czego ktoś kiedyś dawno temu używał, stwarza wielką przyjemność. Patrząc na stare nieużywane już w tej chwili przedmioty, wykonywane często ręcznie, zdajemy sobie sprawę z tego, że są one zaczątkiem dzisiejszych wynalazków.

Oglądając kolekcję starych przedmiotów, możemy wiele dowiedzieć się o przeszłości, o tym, w jakich warunkach żyli kiedyś ludzie, jakimi narzędziami się posługiwali. Dzięki izbie udało mi się ocalić ślady życia ludzi żyjących pod koniec XIX i na początku XX w. Ocalić i zachować dla następnych pokoleń. Każdy nawet najmniejszy przedmiot, który ma swoją historię warto pokazać światu.

Wśród autentycznych starych przedmiotów można oglądać przeróżne przedmioty codziennego użytku.

Są wśród nich przedmioty, którymi posługiwano się dawniej w gospodarstwie domowym m. in. kołowrotek, nosidła do wody z cebrzykami, stare żelazka, magiel ręczny, kijanki do prania, maselnice, prasy do sera, móżdżerze, młynki do kawy i pieprzu, miksery, ręczną maszynkę do krojenia chleba, czy wędlin, sieczkarnię do ziół, tary do prania, itp.

Ponadto w izbie znajdują się narzędzia służące do pracy na roli: sierpy, kosy, drewniane grabie, kulka do sadzenia roślin okopowych, cepy, grace, motyki itp.

Pani Joanna Skwarczyńska zgromadziła również narzędzia służące do wyrabiania i pieczenia chleba i ciasta – dzieża, niecki, drewniana szufle do mąki, foremki do babek, łopaty do pieca, widelec do wyciągania babek z pieca i inne.

Można tu także zobaczyć stare meble tworzące atmosferę minionych lat np. stoły, ławki, krzesła, kufer, szafki, wiklinowa etażerka, łóżko z siennikiem wypchanym słomą zaścielone białą pościelą i z poduszkami na wierzchu itp.

Zgromadzono również sporą liczbę wyrobów tkackich, (kilimy, zapaski), a także elementy ubioru takie jak: bluzki, chusty wełniane do okrycia, chustki na głowę tzw. szalinówki, serdak, buty i inne. Można zobaczyć także dawne przybory szkolne jak: bibularz, kałamarze, obsadki, stalówki, piórniki, stary tornister. Znaleźć tu również można bardzo ciekawe maszynki do wyciskania soku, do mielenia maku, do krojenia roślin strączkowych

Izba Regionalna może się pochwalić się również zbiorem różnego rodzaju lamp naftowych, zarówno tych, które służyły do oświetlania wozu, jak też takich, którymi oświetlano izby.

Wśród eksponatów można także zauważyć dużą ilość różnorodnych garnków zarówno glinianych i kamiennych oraz naczyń kuchennych takich jak sagany, czajniki, czajniczki, garnki emaliowane.

Możemy także zobaczyć urządzenia do obróbki lnu oraz sprzęt do tkania: krosno tkackie, cierlice, międlnice, grzebienie do czesania lnu, kołowrotki do wytwarzania przędzy, motowidła do zwijania wełny, szpule do nawijania nici, płochy, nicielnice, czółenka i inne...

W Izbie znajdują się też narzędzia, które wykorzystywane były w kuśnierstwie do obróbki skór baranich np. pioła, szkafa, klucz. Przed laty mieściły się one w wielu gospodarstwach domowych na terenie naszego miasta, gdyż Garwolin był kolebką kuśnierstwa.

Klucz – to narzędzie służące do „klucowania” skór baranich. Skórę w jednym końcu ściągano sznurem, z przewleczonym przez niego krótkim okrągłym kijkiem (zwanym „córka”), za który mocowano ją na haku, a następnie poddawano obróbce tzw. „klucowaniu”, w wyniku którego, skóra nabierała elastyczności.

Pioła – jest to narzędzie w kształcie drewnianej ramy, w której mocowało się skórę w celu wyczyszczenia jej za pomocą szkafy.

Szkafa – to przyrząd wykorzystywany w garbarstwie do czyszczenia lica skór futerkowych z tzw. miazgi (zanieczyszczeń).

„Córka” – urządzenie do umocowania skóry podczas garbowania przy użyciu klucza.

Ponadto w izbie znajdują się elementy uprząży, wyroby plecionkarskie, różnego rodzaju wagi, stare radia, obrazy i bardzo dużo innych eksponatów.